

[Kristen Amby.]

med Hensyn til den almindelige aarlige Beskatning til Stat og Kommune føler Frugtavlerne sig, og med Rette, ilde behandlet baade i Forhold til andre erhvervsdrivende og i Forhold til det Pionerarbejde, de har gjort.

Nu hæfter man sig ved — jeg tror endogsaa, at den højtærede Finansminister fremsatte den Betragtning —, at Frugtavlerne har haft en Fordel ved, at der ikke er blevet indført Sydfrugter. Ja, det er naturligvis en Kendsgerning, men man kan da ogsaa vende det om og sige: Hvor mon egentlig dette Land havde været henne, hvis Frugtavlerne ikke i 30erne og før den Tid som Pionerer havde sat baade Kapital og Arbejde, Flid og Dygtighed ind paa denne Gren, saaledes at vi den Dag, da vi lukkede, — ikke godvilligt, men fordi vi var nødt til det — for Indførselen af Sydfrugter, havde den danske Frugt, som for øvrigt i Dag ogsaa er med til at føre fremmed Valuta til Landet, idet vi ikke bare selv forbruger Frugten, men eksporterer.

Naar der nu fra saa mange Sider er udtrykt Velvilje med Hensyn til at komme Frugtavlerne til Hjælp i den aktuelle Situation, maa jeg gaa ud fra, at Forslaget ikke bliver begravet i det Udvalg, som jeg forstaar skal nedsættes. Jeg maa gaa ud fra, at naar der er Enighed i Sigte, maa man ogsaa finde Vej frem til en midlertidig Ordning, og der vil jeg først og fremmest sætte Pris paa, om den højtærede Finansminister kunde forsikre os om, at han ogsaa vil yde sit Medarbejderskab til at faa saadanne midlertidige Bestemmelser gennemført, fordi jeg tror, det bliver den Vej, man kommer til at gaa.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at dette Forslag behandles med al mulig Velvilje, men med den nødvendige saglige Reservation.

Laurits Hansen: Til det foreliggende Lovforslag skal jeg ikke knytte mange Bemærkninger. Jeg er klar over, at disse Frugtplantager er uhyre vanskeligt stillede, specielt i de første Aar. Det er ikke noget ringe Arbejde, der er gjort ude paa Landet for at skabe disse Plantager, som har muliggjort ny Eksport.

Jeg er ikke Tilhænger af den Maade at beskatte paa, som vi har herhjemme. Vi protesterer imod, at man fortsat beskatter Produktionsmidler og Bygninger, der bruges til Erhverv. Den højtærede Finansminister nævnte, at man har en helt ny Beskatningsform for fast Ejendom under Overvejelse,

og jeg haaber, at det maa føre til, at man lægger Skatten paa Grunden, saa al Beskatning paa fast Ejendom kommer til at hvile paa den Grund, man bruger.

Med disse korte Bemærkninger skal jeg tilsige vort Partis Medvirken til Lovforslagets videre Behandling her i det høje Ting.

Aidt: Hvis dette Lovforslag bliver til Lov, hvad der maaske ikke er alt for store Udsigter til, forekommer det mig, at det vil blive en baade god og tiltrængt Lov. Det synes mig at være paa høje Tid, at den Uretfærdighed fjernes, som Frugtavlerne kommer ud for, denne Dobbeltbeskatning. Frugttræerne er jo Frugtavlernes Produktionsapparat, paa samme Maade som Besætningen er det for Landmanden, men medens en Besætning naturligvis aldrig regnes med ved Ansættelse til Ejendomsskyld, har man hidtil medregnet Frugttræerne. Baade Frugttræer og Besætning skal naturligvis regnes med til Ejerens Formue, det er her de hører hjemme. Det vil være meget ønskeligt, om dette uheldige Beskatningsforhold snarest kan bringes til Ophør, netop fordi Frugtavlen er ved at blive et godt Aktiv herhjemme. Vi eksporterede for omkring 4 Mill. Kr. sidste Aar, og det vilde være godt, om vi kunde komme betydelig højere op — uden al Tvivl ligger der store Muligheder for Frugtavlen i Fremtiden —, men saa gaar det ikke an, at vi ødelægger denne Fremtid ved en forkert og urimelig Beskatning, ved en dobbelt Beskatning. Der er i Forvejen mange Ting, som gør det brydsomt og meget vanskeligt og dyrt at anlægge en Plantage, Træerne koster 2—3 Kr. pr. Stk., og mange er de Fjender, som driller Frugtavleren, lige fra Harer over de mange forskellige Slags Sygdomme til de strenge Vintre, som vi i Aar oplever en af, for slet ikke at tale om Foraarets Frostnætter, som helt kan ødelægge Befrugtningen og dermed Indtægten af en Plantage.

I Stedet for gennem Skattevæsenet at bremse Pionerne, som de tidligere er blevet kaldt, inden for dansk Frugtavlen i deres for Landets økonomiske Fremtid gavnlige Arbejde, bør man fremme Arbejdet paa en god og fornuftig Maade, netop fordi en Udvidelse af Landets Frugtplantageareal er af den aller største nationaløkonomiske Værdi. Det Stede, dansk Frugtavlen staar paa i Dag, maa siges at være tilfredsstillende, selv om det yderligere kan bedres og bør bedres. Dansk Frugt er anerkendt som en Kvalitetsvare, og Muligheder for en stor Eksport i Fremtiden er til Stede, lige